

δε διὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ πατρός σου... ἐζωή του ἐξηρτάται ἀπὸ τῆς ιδιαιτερᾶς σου... σὺ δὲν εἶται τοῦ γῆρατός του ἀλπίς;.. Ἀλλ' ἥδη τὰ βήματά της ἐπίσκον τὴν γῆν, ὅπου ἐσυντρέθοντο τὰ οὐλάσσαι κύματα.

Η λέμβος φέρει μαύρους πλέον ἐπὶ τῶν ἐξιογκωμένων ὄδατων καὶ προσπαθεῖ νὰ προσπελάσῃ εἰς τὴν ἀκτήν. Η Ζελίμη χωρίζει πάραυτα τὸν ὑπορέτην τοῦ Όσμαν. Όποια ἀπροσδόκητος ἔφοδος κατὰ τῆς ἀγάπης της. Οὗτος θέλει τῇ διηγηθῇ μετά τινας απιγμάτες τὴν ἱστορίαν τοῦ ἑραστοῦ, τὴν θλιβερωτάτην εἰδῆσιν μυστιχίας ἢ τῆς ἀτελευτήτου εύτυχίας. Μετὰ μικρὸν θὰ πετήσῃ τὴν ξηράν. Η καρδία της δὲν πάλλει, δὲν ἐκβάλλει πνοήν, κυμάνεται μεταξὺ ζωῆς καὶ θνάτου.

Η ωχρότης τοῦ τάφου είναι διακεχυμένη ἐπὶ τοῦ μετόπου της, ἐρήκυντισμένου ὑπὸ ψυχροῦ ἰδρωτος.

Ο μαύρος διπλασιάζει τὰς δυνάμεις του, αἱ καππαὶ ἡγγιζον ἥδη τὴν ἀκτήν· θέλει φθάσαι ἐγκαίρως ἵνα περηγορήσῃ τὴν συμφοράν. Ἀλλοίρουν! αὐξάνει τὴν φρίκην πανθίζου σιωπῆς.

Η Ζελίμη περαφερομένη βίπτεται πλησίον τῆς καλυψώτης, καὶ ὡς μαίνομένη κράζει πρὸς τὸν δοῦλον: «Καλμοῦκε, εἰπέ μοι περὶ τοῦ Όσμαν, τοῦ υἱοῦ τοῦ πατέρα σου!» Ο μαύρος συστέλλων τοὺς ὄμρους καὶ νεύων τὴν κερκλήν τῇ προσφέρει τὸ κάλυμμα τοῦ Όσμαν, τὸν μακρὸν ἀκινάκην καὶ τὸν πορφυροῦν αὐτοῦ μανδύαν κατεσχισμένον ὑπὸ τῶν κυράτων. Η Ζελίμη σφίνει κραυγὴν φρίκης, καὶ πίπτει ἡμίθυνής ἐπὶ τῆς ἀμμού τῆς περαλίας.

Ευνόκιες φέρουσιν ἐντὸς κεχρυσωμένων ἀγγείων τὰ πολυτιμότερα μῆρα τῆς ἀνατολῆς, ρανίδες τινὲς πίπτουσιν ἐπὶ τοῦ πελιδνοῦ της μετώπου... ἀλλ' ἐκείνη κεῖται ἀναίσθητος.

Ἀλλὰ πρὶν ἡ κλείσῃ τοὺς δρυπαλμούς της ὁ ὑπνος τοῦ θνάτου, ὁ Όσμαν περιτετυλιγμένος ναυτικήν σινδηνας ἐρήθη εἰς τὴν ἀμμον. Η Ζελίμη ἔκαψε τελεταῖον ἀγῶνα, ἀνεσηκώθη καὶ σθεσε τὴν μίαν χειρὸς ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ μυστυχοῦς φίλου της, τὴν δὲ ἀλληλήν ἐπὶ τῆς καρδίας του. Ἐνόμιζεν ὅτι αἰσθάνεται ὑπὸ τοὺς δακτύλους της ἀναζωγονούμενος; τοὺς παλμούς τοῦ αἵματος; ἐπίστευεν ὅτι τὰ βλέμματά του ἐδείκνυον εἰσέτι ζοήν.

Ματαίως περιεμένετο πῷ πολλοῦ χρόνου τὸ ἐσπέρας τὸ ὄπικ τῆς ὠραίας Ζελίμης. Ματαίως αἱ ἄλλαι νέει ἡργοντο εἰς τὴν περαλίαν ζητοῦσαι τὸ χάριεν ἀνθος τῶν νυμφῶν τοῦ Βυζαντίου. Τὸ ὄπικα δὲν ἐπανελήφθη πλέον, καὶ τὸ ἀνθος ἐξηράνθη διὰ παντός!

Κεφαλληνία τῇ 29 Ιουλίου 1868.

Ε. Μ. ΓΚΕΝΤΙΔΙΝΗΣ.

ΔΕΟΝΤΟΣ ΑΛΛΑΤΙΟΥ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ.

(Συνέχ. ίδια φυλλάδ. 442.)

N° 1. De Sophocle, et Euripide judicium, et amborum comparatio. (λατ.).

N° 2. De mandragora liber. (λατ.).

N° 3. In Emissa: Cardinal: Barberinum Oratione Græca, cum Collegium Græcorum reviseret. (Ελλ.-λατ.).

— Ἀρχ. «Μέμνων δ πατέ; δ τῆ; ήσους ἐπ' ἀρχῷ τῷ πτώματι» κτλ.

N° 4. Imago Ilii. (Ελλ.-λατ.).

— Ἀρχ. «Ἴλιου κρήδεινα ταῦτα, ὃ πατέ; κτλ.

N° 5. Epistola ad Laurentium Forerum quid sentiant Græci de ubiquetariis. (λατ.).

N° 6. De præputio Domini nostri Jesu Christi diatriba (λατινιστί).

N° 7. In hymnum Aristotelis, Hermiae dictum commentarius (λατ.).

N° 8. Declamatio contra Scriptionem habita in Academia Humoristarum (λατ.).

— Ἀρχ. «Scriptionem, ejusque usum, quem nonnulli admirabilem» κτλ.).

N° 9. In Henrici Spondani continuationem Cæsaris Baronii Annalium notæ (λατ.).

— Ἀρχ. «Scribis ad me, vir humanissime, maxima te capi admiratione» κτλ.

N° 10. De Theodoris, et eorum scriptis diatriba. (λατ.).

N° 11. De Nicetis, et eorum scriptis diatriba. (λατ.).

N° 12. De Philonibus, et eorum scriptis diatriba. (λατ.).

N° 13. Sacrarum observationum liber; ubi varia de ritibus Ecclesiæ Græce exponuntur; inter ea erant, de officiis monasteriorum Græcorum, de musica recentiorum Græcorum; de melodis Græcorum, et multa allia. (λατ.).

N° 14. Bibliotheca de Scriptoribus Græcis prophanis (λατ.).

N° 15. De Leonibus, et eorum scriptis diatriba. (λατ.).

N° 16. Bibliotheca de Scriptoribus Græcis ecclesiasticis. (λατ.).

N° 17. Commentarius in libellum Longini de Sublimi generi dicendi (λατ.).

N° 18. De Constantinis, et eorum scriptis diatriba (λατ.).

N° 19. De fine temporum. (λατ.).

Nº 20. De sive vite Ioannis Evangelistæ commentarius (λατ.).

Nº 21. De differentiis Græcorum et Latino-rum in ceremoniis ecclesiasticis et fide. (λατ.)

Nº 22. Conciliorum Ferrarensis et Floren-tini acta pleniora, notis et animadversionibus illustrata. (λατ.).

Nº 23. De schismate Græcorum historia (λατ.).

Nº 24. De Ptolemaicis, Aegypti regibus. (λατ.)

Nº 25. Anachronismos. Carmine Græco. (Ελλ.-λατ.).

Nº 26. Historia astrologica. (λατ.).

Nº 27. De magnete libri III. (λατ.).

Nº 28. In Pselli libellum de mirabilibus au-ditionibus schediasma (λατ.).

Nº 29. Vetus Tacito lectio restituta. (λατ.).

Nº 30. Carminum Græcorum Sylva (Ελλ.-λατ.).

Nº 31. De Academiis Orbis, et earum insti-tutione. (λατ.).

Nº 32. Ecclesiæ Orientalis historia. (λατ.).

Nº 33. Homerusa calumniis vindicatus (λατ.).

Nº 34. Excercitationes contra recentiorum calumnias in antiqui ævi scriptores et lumina. (λατ.).

Nº 35. De conscribendis Epistolis. (λατ.).

Nº 36. Notæ in B. Alanum de complanetu naturæ (λατ.).

Nº 37. De poetica excercitationes adversus hypocriticos recentiores. (λατ.).

Nº 38. De Ecclesiastica musica Græcorum vetustiorum et recentiorum. (λατ.).

Nº 39. Sancti Isidori Chiensis Martyrium. (Ελλ.-λατ.).

— Ἀρχ. «Κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰτὲ.

Nº 40. Vita Sancti Cosmæ Melodi. (Ελλ.-λατ.).

— Ἀρχ. «Τιμῆν ἔστιν ἀξίου τοὺς ἐφευρηκότες τὰ κάλλιστα» εἰτὲ.

Nº 41. Methodii Patriarchæ Constantinopo-litani vita (Ελλ.-λατ.).

— Ἀρχ. «Μεθάδιος πατρὸς μὲν ἦν» εἰτὲ.

Nº 42. Synodus sub Emmanuele Comneno, Imperatore Byzantino, contra Soterichum et socios. (Ελλ. λατ.).

— Ἀρχ. «Ἐπειδὴ ὁ μακρὸς χρόνος καινὸν ἀεὶ τι προτεχεται» εἰτὲ.

Nº 43. Tomus Synodicus contra Ancyranum (Ελλ.-λατ.).

— Ἀρχ. «Η μὲν οὖν παρὰ τῶν χρηματισάντων τούτων ἀγκύρας τε».

(Ἐπειτας συνέχεια.)

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΟΡΑΗ.

(Ιδε φυλλάδ. 442.)

Τῷ Κ. Α. Κοντοστάλῳ, (εἰς Τάραν.)

Ἐκ Περσίων, 26 Οκτωβρίου, 1822.

Καλὶ καὶ πρότιμε συμπατριώτα,

Η ἐπιστολή σου 12 Σεπτεμβρίου μοῦ κατεσπά-ραξε τὰ σπλάγχνα, καὶ παρηγορίαν δλλην εἰς αὐτὴν δὲν εὑρηκε παρὰ τὴν φιλόστοιργόν σου περὶ τῆς πα-τρίδος φροντίδος. Δὲν ἀπελπίζομαι δι' αὐτὴν, ἐνστρ ἔχει ἀκόμη τέκνα ὅμοια τοῦ Κοντοστάλου.

Οὐδὲ ἔγω, φίλε μου, ἔμεινα παντάπειρι ἀρροντεῖ περὶ τῆς διαστυγεστάτης Χίου. Καὶ πρὸν μὲν γράψαντες, ή μὲν γράψη πις ἄλλος, ἔγραψε τὴν 11 Ιουλίου πρὸς τὸν Βαρβάκην δεόμενος νὰ βοηθήσῃ τὴν πατρίδα εἰς ἔξαγορὰν τῶν αἰγαλιώτων. Εἶδω κλεισμένην σοῦ στέλλω τὴν ἀπόκρισίν του, ητίς κατ' ὅργην Θεοῦ, διὰ νὰ μοῦ διπλώσῃ τὴν λύπην, μοῦ ἡλθε τὴν αὐτὴν ἥμέραν καὶ ὥραν, ὅτε ἀνεγίνωσκα τὴν ίδιαν σου. Εάν μὲν ἐλόπητες, δὲν μ' ἀπέλπισεν δικαῖος λαμβάνων ἀφορμὴν εὐλογον ἀπὸ τὴν ἐπιστολήν σου, τὸν ἔξανά-γραψα πάλιν τὴν 19 τοῦ παρόντος, τῆς ὁποίας καὶ αὐτῆς σὲ πέμπω τὸ Ίσον.

Η περὶ τῆς Νίας Χίου πρόθεσίς σου διαρέει ἀπὸ τὴν ίδιαν μου, τὴν ὁποίαν ἔκοινώντσα δι' ἔγκυκλίου ἐπιστολῆς περὶ τὰ τέλη τοῦ παρασμένου ή τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος (δὲν ἔνθυμοιμαι διότι δὲν ἐκράτησε τίσον). Παρακαλῶ τὸν Ἀργέντην νὰ σοῦ στείλῃ καὶ αὐτῆς τὸ Ίσον μεταγγέφων ἀπὸ τὴν πρὸς τοὺς ἐν Μασσαλίᾳ Χίους ἐπιστολήν μου. Μετὰ σοῦ τὸ στείλη ἀπὸ τὴν Λόνδραν Φραγκιάδης. Τὸ ἐδεῖ Ίσον μοῦ τὸ ἐπῆρεν δι Φραγκόπουλος, οἵστις ἐκίνητε σήμερον πρὸς τὴν Μασσαλίαν, ἀφέσας ἐδεῖ τὸν υἱόν του νὰ σπου-δάσῃ. Ο Φραγκόπουλος εἶναι ἔνθρωπος φρόνιμος, καὶ πρηγμάτων καὶ προσώπων ἐμπειρός, καὶ ζηλω-τής, καθὼς σὺ, τῆς εὐδαιμονίας τῆς πατρίδος. Κάμε νὰ τὸν γνωρίσῃς δι' ἀλληλογραφίας. Ή δύσυνηρά κα-τάτακτες εἰς τὴν ὁποίαν εὑρισκόμεθα, ἀποκτεῖ φρο-νίμων ἀνδρῶν ἔνωσιν καὶ σύμπνοιαν. Γνωρίζεις τὸ «Ἀγκθοὶ οἱ δύο ὑπὲρ τὸν ἔνα». Δὲν σὲ λανθάνει οὐδὲ τὸ, «Ἄδελφος ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος, ὡς πόλις διχυρὰ εἰτὲ». Ενδεχόμενον (μὲν εἰπε) νὰ περάσῃ καὶ εἰς τὴν Ισπανίαν, ὅπου ἔχει πολλοὺς φίλους καὶ γνω-ρίμους, ὡς διατρίψας ἐκεῖ πολὺν καιρὸν, μὲν ἐλπίδες καλοῦ τινὸς διὰ τὴν πατρίδα. Η πατρίς, συμφερό-τερον καὶ ἐνδοξότερον μὲν φαίνεται νὰ μείνῃ ὡς ᾧ το, Παλαιὰ Χίος, ἀνανεωμένη εἰς τὴν αὐτὴν γῆν τῆς γε-νέσιος των ἀπὸ τὰ μείναντα τέκνα της. . . . . Η Χίος δὲν εἶναι πρόπος νὰ μείνῃ εἰς χεῖρας τῶν